

Hoja

$13\frac{1}{2}$ ueros
del $6\frac{1}{2}$ ideal

for a 8

BART.

TORRENT

Juliol 6.-- Pere Posa, prevere, ven a Antoni Mateu, merc. la esclava blanca Caterina de nació de rosos de 40 anys per 24 lb. Declara que la posseeix de bona guerra i respon d'evicció a us i costum de "cossari".

Juliol 11.-- Poders de Gabriel Prats, librater a Pere Posa, prev. pera reclamar a Joan Trinxer, librater.

*Documents
per a
classificar*

Sense data. Correspon a les derrerries del segle xv (*):

"Elisabet, muller de March de Parets, tenint son dot i es creix en los bens del seu marit. denuncia al Rev. pare inquisidor que te del dit son marit los bens e credits següents per dot i spoli":

Entre altres;

Una carta de navegar ab sa sesta.

Dos jochs de flautes.

Una spasa daurada molt antiga.

Un gran paper en que es pintat Rodes e altres papers pintats que estan ficats a la paret.

Un mirall ab peu sotil.

Una ampolleta de ores ab arena ab son gorniment de fusta.

(*) El figurar entre els deutors, segons el memorial que s'esmenta, al final del document a Joan Valenti Boscha, que va morir abans de 1494, permet datar aquest inventari amb anterioritat o dit any. Això ho corrobora també el citar un doc. en poder del notari Andreu Mir, que en dita data també era mort.

El mateix dia s'intima dita cessió a Pere Joan Mathoses.

BART. Novembre 23.—Francisco Valta, ven a Perot.
TORRENT Ferrer, diversos llibres. Es descriuen en una nota.

1493

PERE PASCUAL Març 30.—Poders de Petrus Joannes Mathoses presbiteri in artibus magister et beneficiatus In eccl. Beate Marie de Pinu a favor de Pere Planes, paratorem pannorum lane civis barcn. Segueix una comparecència de dit Pere Planes al palau episcopal sobre qüestions d'un benifet.

BART. Abril 3.—Serena, vídua de Pere Falco, ven a
TORRENT Francisco Franc, varis llibres. En una nota diu:
"It un altra libra forma mitjana de pergami de de ploma quatre gafets cordon vermell dobles comença prima carta rubrica de vermello liber rerum familiarum e feneix letra negra utile et cetera e la darrera carta comença vermello epistola e fineix quorum gaubis a corandells petrarca amorum.
It un altra petrarca de viris illustribus forma de full menor parxe ab quatre gafets antic cobert vermell tira en blanch".

JOAN ANTONI Maig 4.—Joannes Rossat (Rossenbach?) magister libros de stampa, reconeix a Pere Miquel Carbonell, notari, que li ha restituit tots els pergamins que li va vendre pera seguretat de 30 s/ l'any 1492.

Continuar componiendo estos versos
sangrado a 13'5 (no contrados) siguiendo
la numeración. Estas líneas del
lado son los títulos, dos de ellos tienen
dos líneas; la última que es centrada
va al final.

Terminado este, componer Hoja
general de la otra máquina

ASSOCIACIO DE MUSICA "DA CAMERÀ",
SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs VI: 1935-36

Sessió desena

~~LEONORE~~
RECITAL DE "LIEDER"

LEONORE MEYER

Sopran

ALEXANDRE VILALTA

pianista

Divendres, ~~22 abril~~ ^{22 maig} 1936, a les deu del vespre

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

(Text de los canciones, ^{según traducción} adaptada a la música, de JOAQUÍN PENA)

Ah, perfido

BEETHOVEN

①

Text (falta)

La donzella

BRAHMS

②

falta

Al rossinyol

BRAHMS
(Heinrich Heide)

③

El jover

BRAHMS
(Ludwig Uhland)

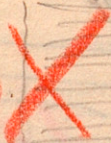
④

X

D'amor eterna

BRAHMS
(Wentzsig)

5

Serenate inutil

BRAHMS
(Carré popular)

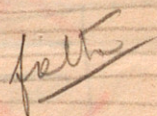
6

Si nonis uols conuine

BRAHMS

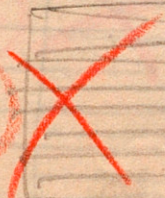
7

Eds fins uells blaus

BRAHMS
(Groth)

8

mon amor is com flor
~~El ma amor floriz~~

BRAHMS
(Felix Schumann)

(9)

II

CINC POEMES
(Mathilde Wesendonk)

L'àngel

R. WAGNER

(10)

Attract

R. WAGNER

(11)

A L' HIVERNALE

R. WAGNER

(12)

PENEJ

R. WAGNER

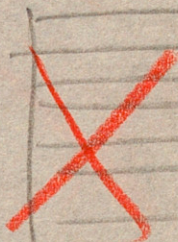
(13)

Lomnis

R. WAGNER

(14)

Si moi l'annor t'ha colpit
~~Si l'annor et colpit~~

JOS. MARX
(Veyse)

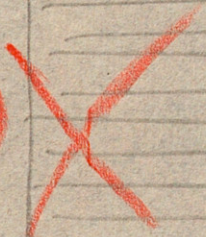
(15)

Cécilie

R. STRAUSS
(Kant)

(16)

Arie d'Obéron

WEBER

(17)

fatta

PIANO CHASSAIGNE ~~xxx~~

Fidelis

(Sonleithner i Freitschke - Beethoven)

Aria de Leonora (Acte 1er)

Recitativ.

Oh ~~reproube!~~ ^{reproube!} ~~On vas corrent?~~ On vas corrent?

Què has rumiat, fello' perotge?

A compassio' la veu dels homes.

no m'ou ja més ton seny ~~furiat~~ cruel?

Mes, si em despat com mar terrific

dintre el teu cor l'enmig bozeix,

per mi fulgura un arc ~~eluminat~~

que els foscos núvols esclareix,

que llum tem plaçid i solemne

que els temps passats de nou reflecta,

i amb nou rosec una sang flueix.

Aria

Oh esperança, que el teu raig darrer
pels febles no s'esblaini!

Fes clar el meu fitó, ~~qui~~ ^{bo i} que ~~no~~ llunji,
l'arnot pugui arribar-li.

(volta)

Sequesc secretà força
sens trontolàte,
car forta em fa
l'amor fidel al' esposa.
Oh tu, per qui tu he tot sofert,
pogues venir jo a t'antre
on jaus, dels aïròs presones,
i dolç consol portas-te!

Fidelho
Alia de Leonora (act 1re)

AL ROSSINYOL

~~(HEINRICH HÆLTY)~~

No escampis tant tos cants d'amor encesos
en tendres sons
des del florit brancam de la pomera,
oh rossinyol!

Proclames amb la teva tendra gorja
l'amor feliç,
i al punt el fons de l'ànima somou-me
ton dolç sospir.

Llavors la son em fuig altra vegada,
jo resto absort
amb ulls humids, mortal grogor m'agafa
i al cel implor.

Fuig, rossinyol, endins la fosca selva,
de bruc en bruc
i al niu la teva amant esposa besa;
oh fuig! oh fuig!

~~EL FERRER~~

~~(LUDWIG UHLAND)~~

Jo escolto l'amat,
qui el mall ferm brandeja,
i eix bronz i colpeja
i escampa llunyana
sa veu de campana
per tot el poblat.

Del forn entre el fum,
l'amat meu reposa;
jo hi passo a la vora,
la manxa es belluga,
la flama fulgura
i el nimba de llum.

D'amor eterna

G - BRAHMS

Fosques, ben fosques, les prades ja són,
regna la nit, tot silenci és el món.

No veu ni un llum, plena quieta devé,
car fins l'alosa és callada també.

Ix del poblet un minyó qui, ja tard,
dù l'estimada al costat vers la llar.
Passen per un salzedar força ombrós,
i ell va dient-li amb accent xardorós :

«Si deus afronts i congoixes patí;
si fa la gent escarn' per mor de mí;
mal que eixa amor pogués algú ofegar,
forta com mai tornarà a revifar.
Mal que separin els mals esperits
forts més que mai tornarem a sê units!»

I ella li respon plena d'esglai :
«No! No podran separar-nos jamai!
Fort és l'acer, ho és el ferre també,
mes nostra amor molt més forta deu sê.
Ferre i acer hom els torna a forjar,
més nostra amor, qui la pot transformar?
Ferre i acer hom els pot destruir,
més nostra amor deu eterna florir!»

SERENATA INUTIL

(Cançó popular del Baix Ren)

Ell: Bona nit, mon tresor.
bona nit, goig del cor!
Jo duc amor per tu,
ai, vina a obrir al punt,
vina a obrir al punt!

Ella: La porta és tancada,
no et vull deixâ entrar;
diu de la mare el seny
que si jo et donc tal dret,
ja he rebut ben bé!

Ell: Es freda la nit,
fa un vent tan glaçat,
que si se'm glaça el cor
s'hi apagarà l'amor,
cuita a obrir, tresor!

Ella: Doncs, si s'apagués,
no l'encenguis més!
Deix-lo ofegâ en ton pit
i ara te'n vas al llit,
bona nit, minyó!

(47)

Si ~~tu~~ em somrius sol una estona

(Dauimet - Brahms)

Si em somrius sol una estona,
si una estona sol conhortes
l'alt desig que bull en mi,
vull pacient asserenar-me
i a tu sempre preservar-te
del que Amor (tant fa) topis.

8

~~El·ls tens ulls blaus.~~

~~(Groth - Brehms)~~

El·ls tens ulls blaus són tan serens
que hi miro fins al fons.

Preguntes ço que veig en ells?

Hi veig una salvació.

D'un ull ardent senti abusà'm
i em cou encara llur foc,

però els tens són com l'aigua clara
i ensems refrigerants.

MON AMOR ES COM FLOR...

(FELIX SCHUMANN)

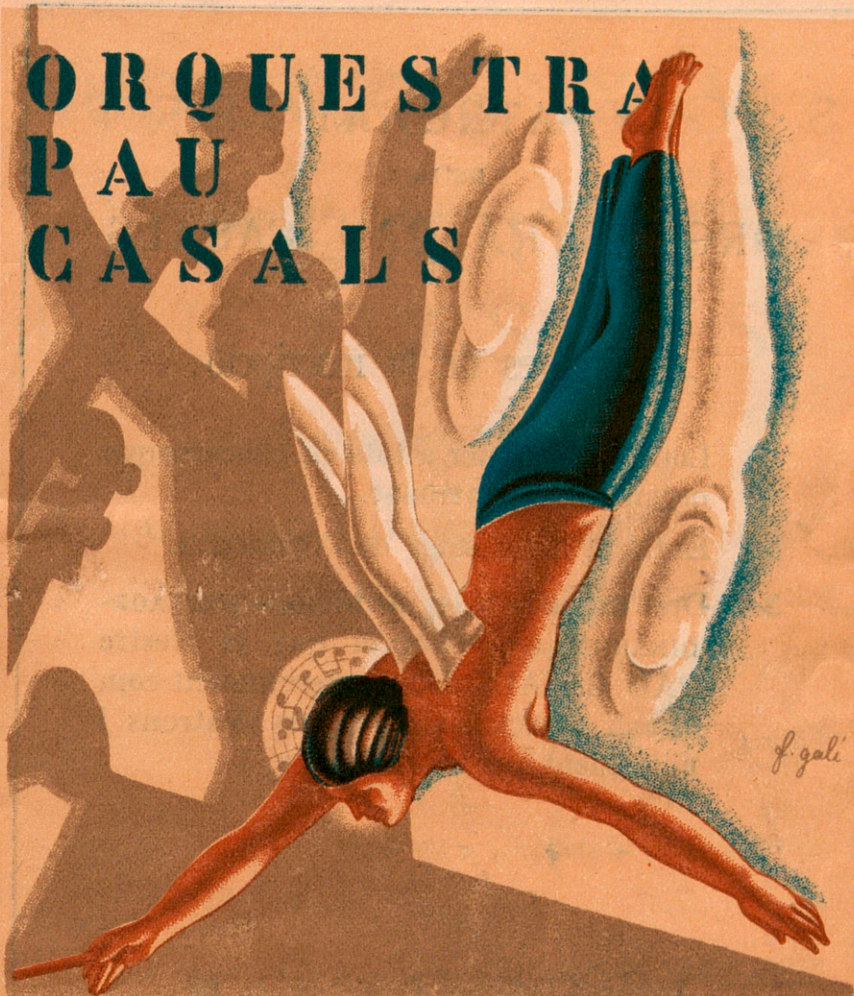

Mon amor és com flor de lilà flairós,
com un sol és bell i magnífic;
fulgura al damunt del lilà flairós
i escampa perfums i delícies.

Mon esprit té les ales d'un rossinyol
i es bressa en les branques florides
i canta, alegroi i embriac d'olors,
cançons d'amor enardides.

1935
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ORQUESTRA PAU CASALS

Série XXV

PRIMER CONCERT DE PRIMAVERA

2 Abril 1933

PATRONAT
DE LA
ORQUESTRA PAU CASALS

Aventatges de la inscripció

- 1.ª Localitat fixa per a tots els concerts que organitza el Patronat.
- 2.ª Entrada als assaigs de l'Orquestra.
- 3.ª Dret exclusiu a les AUDICIONS EXTRAORDINÀRIES de violoncel que el Mestre PAU CASALS dóna generosament com ofrena especial als senyors Patrons i únicament per als mateixos.

Demaneu butlletins d'inscripció en els

Establiments i Acadèmies de música, principals llibreries, Palau de la Música Catalana, Associació Obrera de Concerts, etc., i en el domicili social: Diagonal, 440, pral. (Institut Casals)
Telèfon 73975

AUDICIÓ CCLXXXVI

DE L'ORQUESTRA DIRIGIDA PEL MESTRE

PAU CASALS

amb la cooperació de la sopran

Concepció Badia d'Agustí

2 ABRIL 1933

PROG

FESTIVAL

I

Obertura de *FAUST*.

Preludi de *LOHENGRIN*.

Obertura d'*ELS MESTRES CANTAIRES*.

II

IDIL·LI DE SIGFRID.

CINC POEMES, per a cant, orquestrats:

(1.ª audició)

- I. *L'àngel.*
- II. *Atura't!*
- III. *En l'hivernacle.*
- IV. *Penes.*
- V. *Somnis.*

SOPRAN: CONCEPCIÓ BADIA D'AGUSTÍ

R A M A

WAGNER

III

Obertura de *L'HOLANDÉS ERRANT*.

Marxa fúnebre de *LA POSTA DELS DÉUS*.

Preludi i final de *TRISTANY I ISOLDA*.

Direcció: PAU CASALS

NOTES AL PROGRAMA

CINC POEMES

(MATHILDE WESENDONK)

Els cinc *lieder* més cèlebres de Wagner foren publicats amb el títol de *Fünf Gedichte für eine Frauenstimme, in Musik gesetzt von Richard Wagner* (cinc Poemes per a una veu femenina, posats en música per R. W.).

En vida de Wagner, i encara forces anys després de sa mort, era atribuïda la paternitat del text d'aquestes obretes al propi compositor, car en l'edició original publicada pels editors de música Schott de Maiença, no constava altre nom d'autor que el de Wagner, com en totes les seves obres. Ha estat solament l'any 1902, quan morí Mathilde Wesendonk, que aquesta ho descobrí disposant en son testament que fos publicada la correspondència íntima entre ella i el compositor, on s'esclareix el misteri. En aquestes apassionades lletres, que passen de 150, hom descobreix tota la grandesa d'aquella amor romàntica i dissortada, sobre la qual tantes coses inexactes s'han escrit ben a la lleugera. Llegint aquest interessantíssim diàleg epistolar, es desfà tot el misteri de la llegenda íntima que engendrà la gran creació de *Tristany i Isolda*, car segons confessa el propi Wagner, foren aquestes amors les veritables propulsors de la inspiració que vessà d'un cap a l'altre de la tragèdia.

En el curs de dites relacions amoroses i ja començada la composició de *Tristany*, trobem una lletra de Wagner (1857) en la qual trameta a la seva enamorada uns apunts poètics i musicals de l'acte primer. Ella, entusiasmada, li correspon endreçant-li les cinc belles i sentides poesies qui amb pregonesa de pensaments contenen una subtil barreja de tendresa, de resignació i de dalers apassionats envers una felicitat impossible. Wagner les accepta complascut i tot seguit hi compon la música on bateguen els gèrmens melòdics i harmònics de quelques pàgines de *Tristany*. Això es fa ben palès en els dos poemets que el propi autor qualifica d'esboços d'aquest drama líric: en el *lied* *En l'hivernacle* trobem el seguit de llòbregos acords que es reproduïxen exactament en el preludi de l'acte tercer de *Tristany*;

la melodia de *Somnis* serví després de tema al passatge de la *invocació a la nit* del gran duo de l'acte segon.

Wagner mateix ens revela la predilecció que sentia per aquests petits fruits de la seva inspiració, quan diu: «Mai no he fet res millor que aquests *lieder* i poques coses en la meua obra podran igualar-les.» (1858).

En llur forma original, els *Cinc Poemes*, són compostos per a cant i piano, i així han estat divulgats. Però Wagner mateix cregué que els hi escauria el ropatge orquestral, quan menys a aquells que foren esboç del seu futur drama líric, i per això ell mateix començà a instrumentar-los, tasca que continuà après un dels seus més eminents col·laboradors, el mestre Fèlix Mottl, intèrpret insuperable de la partitura de *Tristany i Isolda*. D'aquest músic és, doncs, la instrumentació dels quatre primers poemes, i la del darrer, *Somnis*, del propi Wagner.

L'ÀNGEL

~~(DER ENGEL)~~

Quan encàra infant jo era
i em parlaven d'àngels, deïen
que del cel deixant la glòria
fins ací a la terra volen;

que allà on un cor en pena
decandint-se al món gemega,
i en la solitud tremola
i es consum de tant que plora,

fervorós tostemps pregant,
sols la salvació implorant,
lla davalla l'àngel bell
per portar-lo al cel amb ell.

Doncs també vingué a mi un àngel
refulgent amb son plomatge;
lluny se'n duia tot mon dol
i l'esprít al cel d'un vol.

ATURA'T!

(~~STEHE STILL!~~)

Roda del temps, bronzint sens descans,
símbol de l'eternitat;
astres radiants qui l'espai ompliu
i el món esfèric circuïu;
mare-creació, atura't d'un cop,
ja prou mudança, deixa'm, doncs!

Pren ja repòs, força potent,
prima-pensa, creant tostemps!
Frena ta empena, ofega el teu bleix;
calla, mal sigui un moment només!

Pols qui et dilates, resta tranquil;
fina, oh jorn d'etern desig!
Que en la íntima i dolça oblidança
jo cossi infinita gaubança!

Quan ulls amb ulls s'embadaleixen
i ànimes amb ànimes s'aneguen,
l'ésser en l'ésser germà es retroba
i tota esperança acaba en joia;

els llavis són muts en màgic silenci,
cap desig ja el nostre cor no engendra.
Albira, hom, de l'etern l'arcà;
desfés l'enigma, oh món sagrat!

EN L'HIVERNACLE

(~~IM TREIBHAUS~~)

Alta volta amb fulles flonges,
d'esmeragdes baldaquí,
filles d'altres llunyes zones,
prest digau, per què gemiu?

Com vincleu les branques fermes,
trets en l'aire dibuixant!
Testimoni mut de penes,
va un dolç perfum muntant.

Plenes d'una gran frisança,
ara els braços heu extès
i abraceu amb galivança
sols el buit i fret no-res.

Prou que ho sé jo, pobres plantes,
car tenim igual destí;
mal que ens nimbi llum tan clara,
nostra pàtria no és ací!

Com el sol serè tramunta
i al jorn lleva tot reflex,
es reclou qui és ple d'angúnia
en la fosca del silenci.

Calla tot, un lleu murmuri
passa pel fosc lloc desert;
grosses gotes veig que suren
de les fulles sobre el verd.

PENES

(SCHMERZEN)

Sol, tu a l'hora baixa amagues
el teu bell esguard tot roig,
quan en l'ample mar et banyes,
assolint dejorn la mort;

prò l'esclat d'abans reprens,
glòria dant al llòbreg món,
l'endemà, de nou despert,
com un triomfal heroï!

Ah! perquè jo així em dec planyer
i el meu cor deu veure't trist,
quan el sol també desmaia,
quan va el sol també a la fi?

Si la mort és font de vida,
si de penes goig en surt,
oh Natura, jo agrair-te
dec les penes que ara em duus!

SOMNIS

(TRÄUME)

Diga'm, quins mirífics somnis
mos sentits així empresonen,
i mai, com l'escuma flonja,
en el buit no-res no es fonen?

Somnis, qui més bells renaixen
cada dia i cada instant
i amb llurs celestials presagis
benaurat l'esprit meu fan.

Somnis, qui com raigs llumínics
dins la pau del cor davallen
i una eterna imatge hi fixen:
oblidança!... remembrança!

Somnis, com les flors brollades
de la neu al bes del sol,
que delícies ignorades
ja el nou jorn donà'ls-hi vol;

qui es revifen... qui espandeixen
dolç perfum bo i somiant...
Lleus damunt ton sí es marceixen
i après passen... i lluny van!

Traduccions de JOAQUIM PENA.

Patronat de l'Orquestra Pau Casals

DIMARTS, 2 DE MAIG DE 1933

Recital de Violoncel per Pau Casals

Per a assistir a aquest Recital és indispensable estar inscrit en el PATRONAT DE L'ORQUESTRA PAU CASALS. La inscripció dóna ademés dret a tots els concerts d'orquestra i entrada als assaigs que es celebren durant l'any. Adreçar-se per a inscriure's a la Secretaria de l'Orquestra:

Diagonal, 440, pral., 2.^a
(Institut Casals)

SEGON CONCERT

DIMECRES 5 D'ABRIL, A LES 10 DEL VESPRE

dirigit pel Mestre

LOUIS HASSELMANS

amb la cooperació del Mestre

ENRIC MORERA

PROGRAMA

I

CIMAROSA: Obertura de *Il matrimonio segreto*.

BRUNEAU: Entreacte de *Messidor*.

RAVEL: *Dafnis i Cloe*, poema coreogràfic.

II

C. FRANCK: *SIMFONIA* en re.

III

DEBUSSY: *Preludi a la migdiada d'un faune*.

MORERA: *Sirenes i mariners*, impressió simfònica,
dirigida per l'autor.

Estrena.

LISZT: *Els preludis*, poema simfònic.

15

~~Hat dich die Liebe berührt~~
~~SI MAI L'AMOR T'HA COLPIT~~
~~(Heyse-Marx)~~

Si mai l'amor t'ha colpít,
lleu entre el bruit de la turba
vas com dintre auris núvols,
ferm ets per Déu conduit.

Com migperdut a l'entorn
vas passejant la mirada,
deixes els joís per als altres,
serves una ànsia tan sols.

Tímid, reclòs sempre en tu,
mai, doncs, negar no podries
que una auròla de vida
sobre el teu front relluu.

5459/13

16

~~CECÍLIA (HART-STRAUSS)~~

Si tu sabessis
ço que és somniar
fogoses besades,
trecar i romandre
amb la estimada,
fit mirar-la,
garlant amoixar-la...
si tu ho sabessis,
daries-me el cor!

Si tu sabessis
ço que és la por
en nit solitaria
i amb gran tempestat,
quan res no es troba
que consoli
nostra ànima lassa...
si tu ho sabessis,
vindries vers mi!

Si tu sabessis
quin viure ens dón
la gràcia divina,
que amb forta alenada
empeny nostre vol
vers les clares
regions celestials...
si tu ho sabessis,
viuries ja amb mi!